

THE LITHUANIAN WEEKLY
„Vienvie Lietuvniku“
Published every Wednesday
Brooklyn, New York.
Yearly subscription rates:
In the United States and
Canada \$2.00
To Foreign Countries \$2.50
Advertising rates on application.
Address all communications
to publishers:
J. J. PAUKSTIS K. BRAZYS
120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

VIENYBÉ LIETUVNIKU

„Vienvie Lietuvniku“
Iselina kas trečiadien
Brooklyn, N. Y.
Prenumerata metams:
Suvienytose Valstijose ir
Kanadoje \$2.00
Europo ir kitur \$2.50
Prenumerata mokama iš vir
šaus. Prenumeratos metas
skaitosi nuo laiko užsirašymo,
ne nuo Naujo Meto.
Apgarsinimų prekių klaus
kite laišku.
J. J. PAUKSTIS K. BRAZYS
120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

Visuomenes, literaturos ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 40.

Brooklyn, N. Y., 30 d. Rugsėjo (September) 1908. m.

ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

Metai XXIII.

Ar nebutu geriaus bendrai
vekti.

Žodis visuomenei.

„Vien. Liet.“ 38 N. p. J. S. Pruselaitis apgarsino susi
tviriną „Moksleivių Paskolos Ratelio“, kurio mieris busią
— moksleiviams skolinti pi
nigus. „Rateli“ nuo „Aušros“ Dr. skiriąsi tuomi, kad „Aušra“ šelpia moksleivius, o „Rateli“ tik skolina (moksle
iviams).

„Aušros“ Dr. įstatuose apie
moksleivių šelpimą § 5 štaipt
skamba:

„Stipendija ir pašelpa, ko
kią nuo Draugystės gaus be
simokinantieji, nera tai do
vana, bet paskola: ja gave po
užbaigimui mokslo sugrąžina

Draugystei arba pinigais, ar
ba atlygina lietuviškai tautai
savo darbais—svarbiais ra
sta“ ir tt.

„Rateli“ gi sakoma skelins
pinigus tokiem moksleiviams,
kurie lanko universitetus, bai
gia kokia nors augštęs mok
slo šaką ir kurie jau yra at
sižymėjė visuomeniškuose dar
buose.

„Aušros“ Draugystės sieki
naias yra taip gi šepti (ir pa
skirti stipendijas) einančią i
augštęs mokslus (universi
tetus užrubežiuose) lietuviškai
jaunuomenę ir tokiu budu iš
dibti lietuvišką intelligentiją,
išlavitą visose svetiskose mok
slo šakose.

Šelpimo § 4 skamba:

„Iš atsižaukusių kandidatų
„Aušros“ Draugystė pripaži
s pirmutinystę tokiem, kurie
jan savo darbais ar priešank
mu lietuviystei yra atsižymėję“.

Taigi „Rateli“ siekiniai yra
paimti iš „Aušros“ Dr. stės ir
nėko naujo tame nera. „Au
šra“ taip pat vien tik skolina
ir tikta tokiem moksleiviams,
kurie lanko universitetus, at
sižymėjusiems visuomeniškuose
darbuose.

Todel, ar nebutu geriaus
vekti bendrai, vien „Aušros“
Draugystės išdė bedidinant, iš
ko butų didesnė nauda moks
leiviams, suteikiant jiems sti
pendijos ir pašelpa; iš to da
tame butų nauda, jog vienu
komitetu mažiaus surėtumėm,
daugiau liktų laiko propa
gandai.

P. Mikolainis,
„Aušros“ Dr. išdo rašt.
N. B. Kiti laikrašciai mal
nos atkarto.

36 N. „Vienvie Lietuvniku“ tilpo kokio p. J. Daug
mačio ižanginis straipsnis, po
užvardžiu: „Lietuviai votis i
gydytojai“. Iš pradžių rodosi
palyti opas mūsų viešo gyveni
mo, bet užbaigdamas, rašėjas
štai kaip šuktelia: „Kolai lie
tuviški daktarai nieko gero ne
veiks žmonėms, tolai jie verks
per laikraščius, kad šaldros
jems ligonius atima, tolai jie
patiš liksi tik lietuviškos vo
tis ir, persiprašant veltedžiai“. Taip nupiešė lietuviškus gy
dytojus mūsų Daugmatis.

Neatsiliepčiau prieš p. Daug
matį, jeigu jo raštelio nema
tyčiau nuodingu esama lietu
viškai visuomenei.

Nemastančiam, gali išrodyti,
kad tai yra raštas su gero ve
linančiais norais, užtariantis
mūsų vargingus tautiečius;
vienu arčiau prisiziurėjus,
pasirodo esant darbu išnaudo
tojų užtarėjo.

Visų pirmu, gerus norus

turint, ne yra reikalo dengties
slapyvardžiu; čion Amerikoj

to suvisu nereikalauja daryti
vieši veikėjai. Ar yra galima

rašėjui žinoti, kad lietuviški
gydytojai nieko gero neveikė

ir nė ne veikia žmonėms? Gy
dytojus darbai, jeigu jisai sa
vo pareigas priderančiai pildo,

tai tykūs ir tuošaliniai patar
navimai ligonui, ne pasigyr
mai laikrašciuose.

Kad žmonės taip yra nusi
davę — prigimties ypatybę,—

jogei nera nė vieno kuris butų

lygus, visame kame, kitam

žmogui, todel ir gydymas ne

gali buti išmąstptas, kuris vi
siems tiktu, kad ir nuo tos pa
čios ligos. Juk ne ant vieno

karpalio visus batus siuvama.

Kaslink nžtikrinimo, kad

gyvenantiems kaimuose, ku
riuose gydytojų nera, „tokiem
butinai reikia kreipties per

laikus jieškoti pašelpas“, —

tai yra jau pavojingas ir, man

rodos, tiesiogei suvadziojantis

patarimas. Tai yra platinimas
klaidingos nuovokos, buk

žmogus gali buti sažiniškai

gydomas per laikus. Šitokiai

nuomonei visi teisingi ir saži
niški gydytojai yra priešingi.

Tokiam, per laikus gydymui,

su triukšmu pritaria tikta

kurie ne yra gydytojais, tikta

nuduoda kad jie, nemate ir

negirdėjė, viskā žino.

Kaime gyvenantiems, kur

nera gero gydytojus, mes

duodame patarimą ligonų nu
gabentis viešan ligonbutin ar

laiškų butų nedraus gydyti.

t. v. dispensorin, užlaikoman
pavieto lešomis, jeigu ligonis
tikrai vargingas, beturtis. Jei
gu ligonis gali ož gydytojau
tarnystę užsimoketi, tai tokis
turėtų, su tulkū, nuvykti į ar
timiaus miesteli į dasiklausti
toki gydytojai, kuris priguli
prie t. v. American Medical
Association ir kuris nesigarsi
na jokiam laikrašty. Patekė
i tokio gydytojaus priežiura
ligonis gaus sažiniškai patari
mā ir atsakantį gydymą jo li
goje. Ligonis užmokės tokiam
gydytojui ne šimtus nei gi de
simtis dolerių, bet tikta už
gydytojau valandos laiką.

Siuntinėjimas „receptu“ per

laikus butų lygum siuntinėjim

mui tulo gauso nuoduj i neži
nomas rankas. Aptiekoriams

užginta be „recepto“ pardavi
nēti nuodus; bet su receptu jie
nėra atsakant iž ligonių gy
vastij. Visoki vaistai, kurie tin
kamoje vietoje išgelbsti nuo
myrio, ne vietoje ir nepritai
kius prie ligos ypatybų taip
jau ir amžiaus ligonini duoda
mi, gali kenkti, ar net užnuo
dyti sergantį žmogų. Aš turi
stačiai pasakyti, kad visos gy
dyklos, vertos to vardo, yra
nuodai. Tos gydyklos, kurios
neturi įtekmės ant sveikatos,
negalinčios blogą prašalinti,
jos neįstengia pagerinti sve
ikata; tiesa, jos yra skaitoma
už vaistus ir gerus savo vieto
je, bet tikta raminimas ser
gančiojo dviasios, lygus paglo
stymui ar pamielavimui. „Re
ceptai“ rašomi dėl ligonio,
bet ne ligonui, tikta... aptie
korius.

Daleiskime, kad rašėjas tik
rai gero velydama pataria
lietuviškiems gydytojams jsi
tai, „Lietuviai Sveikatos Biurų“

rašinėt, o ne į tokius institutus

apmokėt netik gerą pelną in
stituto įrengėjui, bet ir visus

apgarinimus bei algas tulkū

ir visokiu raštininku — ne gy
dytojų.

Kad žmonės, i p. J. Daugma

čio išsvajotą „Lietuviai Svei
katos Biurų“ rašinėt, o ne į

panasius institutus, tai prisie
tių lenktyniauti net raštuose

ir pasigyrimuose, išrodant sa
vo metodus stebuklingniais

uz anų.

Jeigu gi atsistotų tokis „L.

S. Biuras“ į lenktynes su ki
tais tokiais pat institutais,

kurie per laikus gydo, mel
džiu pagalvoti, kurie pralai
metų — ar tie, kurie visokiai

budais vilioja pinigus iš akli
žmonių, ar tie, kurie labdary
ste užsiimt ir melstų visuo
menę žimréti ant jų neturto

ir pasišventimo?..

Ant galo, kuomi gi p. J. Daug

matis perstato lietuviš

kus gydytojus ēsama? Bunant

geru teisدارiu ne yra reikalo

jamo vienkart buti ir autorium

tiesdarių knygų. Rodosi

pristik toji prasmė ir savo pa
reigas pildantiems gydyto

jams. Kurie užsiima knygų

rašymu, paprastai jie mažai

laiko praleidžia prie lovos li

gonio.

Didžiausia dalis tų nelai

mingų žmonių, kurie per lai
škus gydos, atjaučia reikala

tokio gydymosi tikta veltu su

silaukus ir perskaicius tokias

knnygas, kaip va tuli institutai

ir daktarai tam tikslui paru
pina, idant išpaikinti lengva

tiukus, nepatyrusius žmones.

Pagarbingi gydytojai stebuk
li nedaro. Lietuvoje ībaugitus

ligonius, taip jau stebuklingai

užžada kokis elgeta, už duok

lę ir tuziną kiaušinių, kaip čia

Amerikoje tokie save garsia

nantys garsinčių daktarai arba

„profesoriai“. Juk tai yra tik

„biznis“ (gešeltas).

Reikoras lietuviams žinoti,

kad pagarbingi gydytojai, ar

jie brangiai ar pigiai ima už

patarnavimą ligoniams, nei

viens nesigarsina laikraščiuose.

Idant abejotinos doros gy
dytojus priprant prie etikos

ir neatstumti svetimtaučių gy

dytojų nuo garbingiausios

draugovės gydytojų Jungtinė

se Valstijose, po vardu Ameri

cian Medical Association,

leidžiama svetimtaučiams gar

sinties jų tautos laikraščiuose,

bet po grasme abelnos panie

kos ir išmetimo iš draugovės

uzginta garsinties angliskuose

laikraščiuose.

Labai suklaidinant saki

nis, buk lietuviški gydytojai,

skundžiasi ant įvairių svetim

taučių medicinos firmų ir in

"Vilties" probos. Patys kiek apsitašę, pratindamies prie kultūrisko apsiėjimo, smarkiai pradėjo agitoti, taisyt i mokyklas, draugijas, laikraščius, knopas. Prie dabartinių salygų tai patys galingieji žmonės. Ta role pas mus lošia krikščionis-demokratai; na, o kur spėka ir pinigai—ten ir intelligentija. Profesionaliniai „bedieviai“, prireikus išlūsti iš palovės oran, umai spruko klerikaliskojen seklyčion („Viln“) iš kurios visai nebetoli pati klerikalų bogomaznyčia. Toji kitonybė (diferencija) turi gilius ekonomiškas priežastis, palytėjus jau ne vien tik „varpiečius“. Ir ten, kur senai jau vieni soc.-demokratai viešpatavo, juo toliaus, juo labiaus sau grynina dirva klerikalai (Liepoju Marijampolė, etc.).

Antroji priežastis, antru gulu mažinant soc.-dem. įtekme—tai jaunuomenės dvasios nuo puolimas. Intelligentija toligrizu—ne spėka. Ji giliai nusivyle revoliucijoje, nes liaudis škurt nebeįstengė išvilkti jos ant savo kupros teises valstijon. Kaip grybai po lietaus pradėjo dygti rateliai, skelbia laisvę „nuo revoliucijos“ išskirti liuosios meilės dum blyne. Dvasiška suirutė yra re nyklių ir begalinę bevitę (pessimizmą) daugelio širdis na.

Bet, ant tu neužbaigtos revoliucijos degesių, nors ir sunku, bet vistik galima dar variati rimtas progreso ir socialdemokratijos darbas. Tos pačios salygos palieka mums labai gerą, tokio darbo šmotą mokyklose. Ekonomiškas išsiplėtojimas nebustovi ant vienos. Juo toliau, juo labiau gera jau intelligentijos dalis pajunta ant savo kailio kapitalizmo gerybes (bedarbe) Mūsiškė reakcija, kuri laikinai rasit viis perstava (restauracija) kiek galėdama gaivins savo gąšlia politika oposicijos dvasią, bent jaunuomenės dalyje. Pagaliaus nemaža moksleivių iš pačių mažų dienų vargo ragavę ir jiems nesvetimiai darbininkų ideja. Darbas tarp akylesnės ir darbostės dvasių jaunuomenės dalių, tai mūsų dirva. Taigi tė energija, kurią pernai p. Voldemaras filosofuodamas apie „lietuvišką“ socializmą, norėjęs sunaudoti klerikalų malunui, mės vely sunaudosim žmonių išliuosavimo idejai. Suvažiamas, jei įvyks, (jis įvyko. Red.) turės pagalvoti, kaip sujungus išblaškys jėgas, kaip suvartoju, „gimstančias spekas.“

Viena jaunuomenės knopų jau tarasis apie manomajį suvažiavimą savo projekte padėjus šiuodu principu: Pirmas—kviečia suvažiavimam reikia ne vien lietuvių jaunuomenę. Susivienijus dvims sociališkom Lietuvos partijom, padaryta didelis žingsnis prie sujungimo visos Lietuvos demokratijos, be tautystės skirtumo. Reikia naudoties bille proga tai minčiai paskleisti. Suvažiavime turi dalyvauti Vilniaus, Baltstogės ir Gardino organizacijos. Antrasai principas paliečia delegatų tame laike nesugrąžintas knygas, sulyg knopos paskirtų išlygų.

ti juo didesnį moksleivių burj Kadangi, ypač vidutinėse mokyklose, pilnai subrendusiu soc.-demokratų kaip ir nei nera, tai zymiausia vieta turėtų užimti prijaučiantieji ir tieji pirmieviai iš kurių ateityje galima tikties savo draugus susilaikti. Kitaip darant moksleivai jau prisidėjė prie kurios kitos rovės, negalės jau dalyvauti rinkimuose. Kur knopų nėra, ten jų vietoj galėtų veikti atskiri žmonės.

Layinimosi klausimas turėtų pirmąją vietą tarp jaunuomenės užimti. Vartojimas jau nuomenės spėkų kulturos darbe, šiandien taip nesutvarkytas, labai jau metas organizuoti. Pagaliaus, pačius praslavinusius mokinius reiktų rupties, pritraukti prie platesnio darbo. Gal but, kad šieji punktai ne tik suvažiavime, bet pačiam darbe bus papildyta kai-kuriai tai menkesnės, tai stambesnės vertės dalykais.

Tikimės, kad visi, kuriems apeina Lietuvos jaunuomenės organizaciją, veikiai prisides prie pilnintėlio nušvietimo tokio svarbaus Lietuvos kulturos klausimo.

Zut—Butis.

L. M. P. S. A. KUOPUKONSTITUCIJA

(Tasa).

Išdininkė.

Išdininkė yra atsakomybėje už visą jos globai pavestaji turta.

Ji priima iplaukiančius pinigus ir išmoka bilas ant išrašų iš knygutės N 2, ant kurių esti parašai prezidentės, pirmasėdės, turtų raštininkės ir išmokamosios ypatos. Višas kvitas užlaiko savo globoje.

Priimdamas nuo turtų raštininkės pinigus kvituojas jų priemimą turtų raštininkės knygutėje.

Priemus sanarines mokesčias ir suraša užsimokejusių narių nuo turtų raštininkės, tuo iš viskai pasiūnčia turtų raštininkėi.

Savo knygoje užsirašo, iš kur ir kiek jėjo, bei kam ir kiek išleista.

Kas mėnesis priduoda protokolų raštininkei apskaitą ir dalyvauja surengiant apskaitą centrui siunčiamajai.

Knygė.

Knygė yra atsakomybėje už visą jos globai pavestają literatūrą.

Ji užlaiko tvarkoje surašą visų, knopos knygyne esančių raštų, išdavinėja juos pasiskaitymui ant knopos paskirtą laiko ir išlygų.

Skolindama, užrašo knygos antgalį ar numerį, kam ir kada paskolinta, ir kada privalo sugrąžinti.

Prižiuri, kad knygos butų gražinamos paskirtam laikui, priderančioje cielybėje ir nesunaikintos.

Priima atlyginimą už praudytas, suplėytas ar paskirtame laike nesugrąžintas knygas, sulyg knopos paskirtų išlygų.

Prižiuri, kad visada knygyne butų reikalingo ir naudingos turui raštų.

Turi tėmyti i literatūrą, o radusi ką naudingos, sūku pos pritarimų pritraukiti i knygyną.

Privalo knygyne turėti uz tekintinai literatūros moterų klausime, ir abelnai moksliško turinio knygelių pardavinių.

Visur progai esant platiunti literatūrą, ypač moterų reikalo.

Pinigus už parduotą, atlyginimus už išskolintą literatūrą kas mėnesis per turtų raštininkę priduoda išdininkai.

Turi suskirstyti ir užlaikyti sądėlių visų žinių, moterų ir vaikų klausimose, per kuopą priduotų.

Kas mėnesis priduoda apyskaitą protokolų raštininkai, ir kas tris mėnesiai dalyvauja surengiant apyskaitą i centrą

SPECIJALISKŲ KOMITETŲ PAREIGOS.

Knygų patikrinimo komisija.

I tokią komisiją renkama nemaziau per tris ypatas nėsenčias knopos komitete. Jų pareiga peržiūrėti turtų raštininkės, išdininkės ir knygės knygas, ir sulyginti su protokoluose tilpuomioms atskaitomis ir užrašytomis kvitonis.

Sveda abelną sutrauką visų atskaitų, padaro savo patemimus, pažymi dieną ir mėnesį knygų peržiūrėjimo, pa-

sirašo jose ir raportą iš savo darbu išduoda susirinkimui raštui.

T. b.

Robertas Owen.

(Žr. „VL.“ 37 N)

Noredami pilnai apsverti Oweno nuopelnus, mės turime nors vienu žvilgiu užmesti akis į tą laiką Angliją. Tuomet galima bus nors paviršium suprasti, kuomi Owenas žmonijai pasitarnavo.

Anglia tuomet buvo pirminė šalis pisauly, kuri įvedė į savo išdarbių mašinas.

Inžinierius Watt išrado verpiam rateljatejo su savo išradimais Hargreaves, Arkwright, Crompton ir kiti. Jie savo išradimais palengvino žmonių darbus. Kur pirmiaus darbininkai puslėtomis rankomis suke ratus, mėlynais pečiais nešiojo sunkius daiktus, dabar išrastosios mašinos, užjungtos vandenio ir garo pajėga, visokius darbus darė lengvesnių ir spartesnių. Regis žmonija turėjo iš to tik džiaugties.

Bet ne taip vienok buvo. Ir štai delko. Mašinos tukstančius žmonių išmetė iš darbo, atėmė iš jų duoną ir pastogę.

Minios bedarbių užtvenkė Anglijos pilis ir padaugino proletariją. Jau 1750 metuose valdžia turėjo skirtingi iki dviejų milijonų, o 1830 m. jau viršijo tokia valdžia turėjo skirtingi iš savo išdo 690 svarų sterlingų elgėtų šeplimui; bet 1783 m. tą sumą padidino iki dviejų milijonų,

o 1830 m. jau viršijo tokia valdžia turėjo iš savo išdo 500 buvo kudikiai, pargabentis užkrėtę visus Anglijos Edinburgo ir Glasgovo

kraštus. Tėvai savo vaikus beveik pardavinėjo į pabrikus o vaikai, paaugę, už tai keršojo savo tėvams. Šeimynos iro jaunuomenė tvirklo. Girtuolybė ir vagystė buvo išsiplėtojusi iki baisiausiam laipsniui. Sanitariskos ir apšviesos salygos apverktinos.

Vie name ruime gulėjo wyrai ir moteris. Prie to iš vargu pridėjo ligas, kurios puldė žmones fiziškai ir dorškai.

Zodžiu sakant — ištvirkimas plėcioje liaudėje viešpatavo, ir da vis žengė platyn ir gilyn

i Anglijos visuomeniškai gyvenimą.

Priežastis to visko buvo — skurdas. O jis atgabeno naujieji išradimai, mašinos, garvežiai, kurie daugumai žmonių atėmė darbą.

Kas buvo daryt? Niekas nemokojo ant to atsakyti. Mašinas panaikint nebėgimai. Valdžia išbande visokius budus beturčių buvio pagerinimui ir visi jie ant galų galo pasirode netikė. Anglia stovėjo ant būsių revoliucijų rubeziaus, o kas už to buvo—niekas negalejo permatyti.

Tokioje tai gadynėjasi pasirodė Anglijos aktyvaido Robertas Owen. Jis pamatė tas priežastis, kurios varė Angliją prie suiručių ir pradėjo skelbti šiokią reformas: 1) pabrikai turėjat ypatių išbandymu, o kas už to buvo—niekas negalejo permatyti.

Bet tas jan, ant galu, nelaibai gera buvo jo nušviumi: mat mažai belikdavo pelno! Todėl jis, ypač jo kiti šebrai, pradėjo Oweno reformas varžyti. Owenas juos pameta ir da du sykiu nemaziau pasekmingai tokias pramones uždeda, kurios, tiesa, amžinai neįgyvano.

Vienok Oweno išbandytu reformų vaisiai buvo aiškiu matomi,—tik privatiški piniguočiai to nenorejo matyti: višur pabrikuose pradėta gerinti darbo salygos, trumpinti darbo dienos ir rupinties darbininkų apšvietimu. Valdžia štai iš Oweno projektų ivyko, kitą bandę, o 1819 metuose išleido garsingajį pabrikų išstatymą, Oweno sutaisytą, —tiesa, jis buvo valdžios begedžiai apkarpytas, bet jis padėjo pabrikų darbo prieziurai iš valdžios pusės.

Tai buvo vis Oweno nuopelnai, kurie, neperdėta bus pasakius, jog atstumė baisiu revoliucijų bangas.

Nemaziau Owenas pagarsėjo sveturi. Pas jį keliavo, kaip į kokią šventą vietą, viškiu patarimų jieškoti įžymų svetimtūcių. Lordai ir kuniagaičiai lankė į jo namus. Oweno biografas Sargentius sako, kad 1822 metuose, sušaukus susirinkimą apsvarstyti Oweno plenus,—kaip pagerinti darbininkų salygos, tarpe įžymesnių svetimtūcių buvo Rusijos atstovas kuniagaičius Lieven; garsus Šababrijonas ir Don Louis de Onis, Prancuzijos ir Ispanijos atstovai; ministeriai iš Prusų, Amerikos, Portugalijos, Švedijos, Sicilijos ir Badeno. Greta šių buvo Lonsdale ir Blesingtono „areliai“, Torringtono ir Exmuto viskontai; lordai Hamilton ir Nugent, baronai de Stael, parlemento sanariai ir kiti įžymūs diplomatai. Netrus kunigaikštis Nikolajus I. paskiaus tapęs caru, buvo dvi dienai Oweno namuose ir kviečė į Rusijon, néva žadėdamas įvykinti Oweno siulomas reformas po jo priežiura.

Tokie Owenai plenai pauperizmo (elgėtės) prašali, bet išdėlėjo atkreipę atydaugiai iš Anglijos valdžios, bet ir viso sveto. Tuom geriau buvo, kad Owenas mokėjone tiktais žodžiais, bet ir faktais savo reformas paremti. Tarpe kito Oweno gabumų ir nuveikty darbų, spie kuriuos pirmoje dalyje šio piešinėlio trumpai minėjome, jis metuose 1784 išstojo į didelę dirbtuvę Niu Lańkarke, kur dirbo

Edinburgo ir Glasgovo

Dirbtuvės saviūinkas, p. Dale, buvo Oweno uošvis, ir išpradžiu lėngvai leido savo žentui vykinti šiojo plenus. Štai ką Owenas daro.

Pirmiausiai jis įtiko savo

elgėtnamij. Dirbtuvės saviūinkas, p. Dale, buvo Oweno uošvis, ir išpradžiu lėngvai leido savo žentui vykinti šiojo plenus. Štai ką Owenas daro.

Pirmiausiai jis įtiko savo

pabrike labai švarias salygas ir mokina visus darbininkus, kaip jie namuose turi užsilai-kyti iš gigijenos pusės. Itaiso darbininkams pigius butus ir išskirsto po vieną šeimyną.

Atidengia vartotinę sako rūpavimą, kur darbininkai ir pašaliniai gali pirkti viską už kainą tik lėšas padengiančią. Gerimų pardavinėjimą pasistengia siaurai aprubėžioti. Iš kuria savo lešomis keletą vakarinų mokyklų vaikams ir suaugusiems. Prie to sutrumpina darbo laiką ir vaikus nuo darbo atšalina.

Viskas tas Owenui Niu Lańkarke panaikint nebėgimai.

Valdžia išbande visokius mašinos ir pabrikus doriškų sugedėlių, vienintelis intel gentis kais darbininkais. Pabrikas žydejo. Darbininkai pamylėjo Oweną, kaip tėvą.

Bet tas jan, ant galu, nelaibai gera buvo jo nušviumi: mat mažai belikdavo pelno! Todėl jis, ypač jo kiti šebrai, pradėjo Oweno reformas varžyti. Owenas juos pameta ir da du sykiu nemaziau pasekmingai tokias pramones uždeda, kurios, tiesa, amžinai neįgyvano.

Vienok Oweno išbandytu reformų vaisiai buvo aiškiu matomi,—tik privatiški piniguočiai to nenorejo matyti: višur pabrikuose pradėta gerinti darbo salygos, trumpinti darbo dienos ir rupinties darbininkų apšvietimu. Valdžia štai iš Oweno projektų ivyko, kitą bandę, o 1819 metuose išleido garsingajį pabrikų išstatymą, Oweno sutaisytą, —tiesa, jis buvo valdžios begedžiai apkarpytas, bet jis padėjo pabrikų darbo prieziurai iš valdžios pusės.

Tai buvo vis Oweno nuopelnai, kurie, neperdėta bus pasakius, jog atstumė baisiu revoliucijų bangas.

Nemaziau Owenas pagarsėjo sveturi. Pas jį keliavo, kaip į kokią šventą vietą, viškiu patarimų jieškoti įžymų svetimtūcių. Lordai ir kuniagaičiai lankė į jo namus. Oweno biografas Sargentius sako, kad 1822 metuose

New York Review, kurį buvo pats vietinis arci-vyskupas Farley užtvirtinės ir pavedės redyti gabiems kunigams: J. Driscoll, Dunwoodie seminarijos prezidentui, J. Brady, teologijos profesoriui ir F. Duffy, profesoriui filosofijos. Tas pats smūgis ištiko „Katalikų enciklopediją“, kurią nuog šiol draudžiamą skaityti. Bet—kas gi persekiota katalikų bažnyčią Amerikoje?

Rymo popiežius yra tuom persekiotoju, kuris šiai savaitę uždarė minėtą laikrašti ir daugelį raštų ištraukė į išleikimo „Indeksą“.

Ka gaisrai padare Dedei Samui.

Iš Kanados, miškų gaisrai atšuoliau Amerikon. Mičiganio valstijoje miškai užsidegė taip smarkiai, kad liepsnos surijo net-du miestu: Gagen ir Woodboro 4000 gyventojų vos ištrako iš gaisro apsemę namelių. Pennsylvanijos kalnuose girių gaisrai taip padžiovino Schuylkill upę ir jos priekas, kad prisėjo daugelį pabrikų uždaryt ir tuksstančiai žmonių neteko darbien tik dėl vandens stokos. Kalifornijoje užidegė girių brangaus raudonmedžio; vienas plentas jau supleškėjo ir padarė nuostolių apie \$60.000. Miestelis Fieldbrook sudėgė, o gyventojai traukiniuose vos per liepsnas išsprudo. Sena dorė, Pa. miestas pristigo vandens dėlei gaisrų, nes išdžiuvuo rezervuarai. Farmeriai dabar veža miestan vandenį ir paradinėja ištroškusiems šena doriečiams po Se. galioną. Rods visose bažnyčiose pradėjo čia melsties prašant lietaus, bet Dievas kaip neduoda jo, taip neduoda.

Vašingtono miškų biuras sako, kad gaisrai jau padarė blėdies Dedei Samui apie \$10.000.000. Bet kiek da padarys!

Dievo bedieviai.

Netoli Baltimores, kaimely Brooklyn, išskirė naujų misionistų bažnytėlę. Jos pasekėjai, kurie save vadino „šv. Petro ir Povilo“ sekta, uolai mokinio vietinius, kaip reikia karščiai melsties Dievui. Matyt tas mokslas vietiniams krikščionims nepamėgo. Anadien susirinko buris žmonių (buvo katalikų, protestonų ir kt.), ir sudegino naują misinį bažnyčią.

Maistas algas toli pralenke.

Darbo biuras Vašingtone apskelbė savo apyskaitas apie darbininkų algas. Pasirodo, kad 1907 m. algos pakilo 3.7% už 1906 algas, bet užtai pragyvenimas pakilo dar augščiau: 1907 m. maistas pabrango 4.0% už pirmesnius metus. Sulyginus darbo valandos nuperkamają spęką, matosi, kad 1907 m. žmogus už valandos darbą jau puse cento mažiau begalėjo nusipirkti maistą. Iš to sekā žmonių nuvargimas ir atgabeno krizi.

Nepaprasti motinų vaisingumai.

New Hampton, Ia. žydė Mrs. Kalthov pagimde bégys, je vienų metų dvejetą dyvunių. 1907 m. rugpjūtį garnis parbėgino porą vaikučių, o

šiemet dar prieš rugpjūtį vėl tas pats garnis pabeldė į duris su pora. O Meksiko City tula ispanė, Mrs. Mendez šiemet apdovanoto pasauli šeštū kliustu trynučių. Ji ištekojo 18kos metų, dabar turi 38 metus amžiaus ir yra motina 30 vaikų, kurių vii tebeigvėna.

Kernedzi peczius kuria.

Pittsburg, Pa. ir Homestead plieno pabrikai, priklausanti milijoninkui Kernedžiui, pirmąsyk nuo praeito rudens pradėjo varyti darbus. Sakoma, kad ir platiatinos pabrikai, tam pačiam Kernedžiui priklausanti, pradėsia eiti net ir naktimis. Jau ir pečiai užkurtas. Keletas tukstančių žmonių grįžtie darbo.

Didelis neskadejas.

Panašu vienam, nesenai atsitikusiam skandalui New Yorke, dabar aprašo iš Chicas. Daktaras C. Young, savyinkas Washington Park ligonuolio, darė merginai Hulda Rittfelt operaciją. Išukėjos rankas ir kojas į kėdę, pirmoperacijos ja išzagi. Miss Rittfelt apskundė nekėdėja daktarą teisman, reikalaujama \$25.000 atlyginimo.

Dzivios daktarų kongresas.

Vašingtone tapo atvertas tarptautiskas tuberkulezų (dzivios) gydytojų kongresas, kuris pirmąsyk yra ant šio sausžemio laikomas. Suvalžiavo daktarai iš daugelio šalių: iš Rymo, Paryžiaus, Berlino, net iš Argentinos. Rusija atstovauja dakt. Vladimiro iš Petrapilės. Kongresas trauksis 3 savaites. Sensacija padarė Amerikos laivijos inspektorius, dakt. Hibbet, kuris įnėsė išradimą, kaip visiškai išgydyti dzivionukus—tai merkurijum.

Pragaistingas sapnas.

New Yorke tula mergina, Anelė Šifutė turėjo labai smagų sapnų: jai rodėsi, kad iš debesų pradėjo snygti penkolerinėmis, o ji tas rinko į žiurštą. Suprantama, kad tai buvo smagus sapnas ir mergina besapnuodama pradėjo taip gaždžiai juokties, kad išsinerė žiaunos. Tada juokas persimainė į baičių šauksmą, kad net visas blokas sukiuso. Ligonuolio daktarai pasakė, kad da pirmąsyk esą jiems žinoma, kad sapne besijuokiant galima taip pavojinai susižeist.

Siek tiek darbai gerinasi.

American Federation of Labor apskelbė visuomenėi, kad iš įvairių unijų pranešmai parodė, jog darbai visur po biski jau pradedė eiti geryn.

Socijalisticka kompanija.

Trentone, N. J. užsidėjo kooperatorių bendrija—National Co-operative Society, su \$5.000.000 kapitalo. Bendrija įkuria departamentų sąkra.

Gyvam posmertine alnesze.

Winsted, Conn. farmeris Stanard buvo apsergėjęs savo gyvastį į tula Pittsburgo insurance kompaniją. Vieną gražią dieną kas tai dejos kompanijai į galvą, kad far-

meris numirė; todėl sutaisė popieras, atskaitė posmertinę ir įdavė agentui nunešt. Agenčia pribuvęs rado farmeri ariant ir pipkę rukant.

Iš lietuvišku dirvų Amerikoje

Waterbury, Conn. (Užbaiga iš praėj. num.). Potam kalbėjo A. Vokietaitis iš Union City, Conn. buvusis Valparaiso studentas.

Pirmiausiai prakalbėjo su nusistebėjimu, kad niekur tiek daug nematęs merginų susirinkus į prakalbas, kaip Waterbury, iš ko labai links minos, kad čia moteris ir merginos simpatizuoja viešiems užmanymams. Toliaus, plačiai ajškino, kas galima at siekti per moksą; priminėjo apie XIV amžių, kada žmonės garbino perkūnų ir kitus panasius daiktus, kada žmonės manė, jog žemė yra kaip blynas, o dangus—kaip bliudas. Bet, iki XX amžiui viskas pasisekė per moksą surasti; su rado, jog žemė yra apvali, ja aptiesė gelezies rėlėmis, ir padarė susinešimus aplinkui. Perkūnų, katrą mūšų pratėviai laikė už piktą Dievą, dabar per moksą pasisekė jį nuteikti žemyn ir užkinkytį prie visokių mašinų, katros atlieka visokius darbus. Ir daug, daug kitko surado žmonės per moksą.

Ant galo priminė apie lietuviškus rašėjus: Kudirką, Vaičaičių ir kitus, kurie nors gana šiltas vietas galejo turėti, bet jų tėvynės meilė prie to ne daleido; jie stengesi, kiek galima, atgaivinti ir išliuosoti iš vargų prispausta tėvynę, nežiurint, kad jiems pavojujasi grėsė nuo persekiotojų ir skurdaus gyvenimo. Nors jų jau nebėra, bet dėl tėvynės darytų darbai, didelis turtas mums paliko. Taigi, lietuvių, katrie atjaučiate savo tėvynės meilę ir mylite savo tautą, neduokite tam paliktam turtui prazūti, remkite kiek galite Tev. Myl. Dr-stę, o toji pagaminas daug literatūros iš paliktu rankraščiu mirusiuju mūšų rašėjų kaip ir d-ro Kudirkos.

Potam pirmsėdis, A. Povilaika padėkavojo susirinkusiai publikai ir kviečia prisirašyti į Tėv. Myl. Dr. Paaškino, kad galima prisirašyti į Šviesos Dr-tės susirinkimui, kas antrą ir ketvirtą subatvašarį kas mėnesį ir kas utarinkas; taipgi ketvergo vakarais tos draugijos knygynėje numeriu 881 Bank str. Kudirkos salėje, pas knygų J. Trečioką.

Politiskas kliubas, prijauzdamas tiems TMD. tikslams davė prakalboms salę už dyk. Reikia priminti, kad Šviesos Dr-stė jau antras metais to kliubo sale naudojasi už dyką.

Vardan gi visuomenės, ištariu ačiu kalbetojams ir visiems pasidarbavusiems ir kliubui už atjautimą to gero, darbo. Geistina butų, kad tankiaus patengtų tokias prakalbas.

Sviesos Salininkas.

LAIŠKAI IN REDACIJA.

Gerbiamoji redakcija!

Meldžiu si priimti į savo špaltas.

Daugelis girdėjo, kad mudu su p. Antonu buvome pasiryžę apkeliaut Ameriką. Kelionė mums nenusisekė, daug ko iškentėm, ir aš taip nusilpnėjau, kad ne sykį norėjau nusiuodėti. Tiki Antonovo perspėtas, to nedasileidžiau. Grįžti Rusijon nebuvu kuom. Rašinėjau sentimentaliskus laiškus tai vienur, tai kitur pašelpas maldaudamas, bet mano balsas liko tyruose šaukiančio. Keliose vietose Pennsylvanijoje pasielgau labai nelegališkai — apsigau... Kada Antonov apie tai dazinojo, tai užpyko....

Meldžiu draugus atleidimo mano nelegališkumą. Išvažiuojau Rusijon iš tos šalies, kuri žmogų perdirba į chuligana, ir kovotojų eilėse stovėdamas, manau už savo prasikaltimus atmetavoti.

Su socijališkais linkėjimais

Taunton, Mass. IX. 1908.

V. Švirskis.

(Laiškai sutrumpinamie — tame matosi, ar nori da universitetą atsiekt, arba šiaip į mokslos tyčia apmasyta, ar lengvaširdžio vyruko taip įreinama. Apsvarstykimė pirmiau, ar nera jau tokiai draugijų, kurias mes tveriame, o paskui tik apskelbim visuomenėi.

Geležies nešiotojas.

RAŠLIAVIŠKOS ŽINIOS.

„Žvaigždėje“ pradėta spaudinti veikalas „Moterystė ir Šeimyna, žiurint į siedvi iš piliozopijos kertęs“. Verčia iš vokiško J. Gerutis.

Esame girdėj, kad vienos mūsų inteligentų rengia išleisti Amerikos žymynių lietuvių albumą. Bus tai patalpinti viešesniųjų veikėjų fotografijos ir trumpos biografijos.

p. A. Strimaitis mums praneša, jog Manhanoy, Pa. keletas draugų nupirkę K. Stiklio rankraštį „Grudeliai“ apie kurį „Tėvynės“ 33 N. buvo atsišaukta. Jie nori tą rankraštį greitai išleisti ir atsišaukia į visuomenę, kad mylėtojai skaitymą aukomis ar prenumerata prisidėtai Galima — kiek kas įtengia. Sugrąžinta busių raštai. Aukas įsiūsti šiuo adresu: A. B. Strimaitis, Bx. 4, Shuylkil lHaven, Pa.

Išejo 20 num. žurnalo „Draugija“. Iš svarbesnių straipsnių: „Kas tai yra moteris?“, „Profano mintis ir įspudžiai iš antrosios Lietuvių dailės pārodos Kaune“, „Iš numeracijos historijos“, „Vakarinės mokyklos Amerikoje“, „Kalbos ir rašybos dalykai“ etc.

„Vilties“ redaktorius, kun. Tumas esas pasiūmės versti Druckio-Lubeckio penkių veiksmų dramą „Taip mirdavo lietuvių“ spausdinti eilėmis.

„Vilniaus Žinios“ 189 N. pradėjo spausdinti velionio J. Biliuno raštus „Iš ūžailečių jaunuomenės gyvenimo 1900-02 metais“ ir toliaus eina kritiškais piešiniiais Žemaitės „Paveikslų“.

Dr. Szliupas „V. Ž.“ 189 N. atsiliepia į balsą už latvius, kurie sako, skundžiasi, jog neturi savo istorijos ne tik latvių kalboje, bet ir kitose. Dr. Szl. sako, jei latviai nori, tai jis pataisinsias ir naujai išleisių savo veikalą „Vien. Liet.“ spauda da 1900 m. po užvardžiu „Latvių tauta kitą kartą ir šiadien“, 349 pusl. Tas visas leidimas tuomet pas knyrių sudege.

Ten pat Dr. Szliupas priduria, kad baijama esą spausdinti ir 3-čias tomas jo veikalą „Lietuvių tauta“, kurios du pirmuoju tomu „Vien. Liet.“ spauda buvo išleista. Beje, baijai rašyti ir 4-tajį tomą, kurs apimtas nuo 1795 iki 1904 m. Parengtišas dar Istoriją Lietuvių Literatūros ir tuomi užbaigti savo trius.

„Vilniaus Žinios“ štai koki juoką iš amerikiečių nukale: „Amerikos laikrašty „Katalike“ tenkščios „Aušros“ draugijos ir prelekių rengimo komiteto narys Antanas Rutkauskas rašo, jog „mytologija, biologija, antropologija, astronomija ir keletas kitų mokslų... šian dieninėje bei ateinančios gentkartės išlygo... taip tinka visuomenei, kaip šunui penktą ką“.. Karčiai musiškius pritverta!

Pazvelgus atgal.

SOCIJOLIOGIŠKAS ROMANAS

Eduardo Bellamy.

VERTĖ

Pranas Siulelis.

(Tāsa).

pačiu darbu, todėl kad jūsų surėdyme, kuriam pramonės judintojum buvo privatiškas pelnas, kiek vienas tokį pat daiktų išdirbėjas gėidė, kad tą daiktų išdirbimas butų kitiems kiek galima aprubėti žiuotas. Jam niekas taip nerupėjo, kaip tas, kad tą pirkinių išdirbimas, kuriuos ir jis daro, nepasidaučia, nes tada juk jis nebegaus sau pirkėjui. Idant tą tikslą atsiekti, jis nuolatos stengėsi savo lenkti ninkų pramonę užmušti ir atkalbinti kiekvieną žmogų nuo uždėjimo tos pramonės naujai. Sunaikint savo prieš, jūsų pramoninkas nesidrovojo jokiui imoniui. Jis visokiaus buvais stengėsi atsistoti savo bendramis skersai kelia, pakisti koja žmonėms, užsimantims tuo pačiu išdirbimu. Kada jam pasisekda vo nustumti nuo savo kelio visus, kuriuos jis tik gailejo nustumti, tai jo tolimesnė politika buvo susivienyt su likusiais, apgalėti kurių jis neįstengė, ir paversti savo ypatišką karę tarpe savuju i abelą karę su žmonėmis, — kaip pas jūs buvo sakoma: prispieti rinką į kampą. Tada ant prekių buvo skiriamos kuoaugščiausios kainos, kokias tik galėjo žmonės mokėti, jeigu nemorejo su tuščiomis rankomis pareiti nuo rinkos namo. Dvidešimtojo šimtmecio pramoninkui buvo saldžiausiai svajonė — paimiti pilnai savo rankas pristatyti kokių nors reikalingiausių žmonėms dalyku, be kurių ne galima gyvenimine apliekti, — taip, kad paskui butų galima laikyti draugiją ant bado ir varyg bedugnės kranto, uždėti ant savo pirkinių badmečių kainas.

Štai ką jūs, ponas Vest, dvidešimtame šimtmetyje vadinote išdarbijų sistema! Palieku tamista pačiam nuspresti, ant kiek ji, tokia sistema, galėjo žmonėms laimę suteikti. Kuomet nors esant laiko, aš melsiu tamstą išaiškinti man tą, ko aš iki šian laikui vis da negalėjau suprasti, nors labai ilga studijavau tą klausimą, — kokiu budu, taip apskaičiai te žmonės, — kokiai, rodosi, buvo jūsų laikų piliečiai — galėjo pavesti pristatyti reikalingiausių dalyku tokiam žmoniui, kurio tikslas buvo jūsų badu, marint? Užtikrinu tamstą, jog mus ne tarsi nustebina, kad esant panasių sistemai pasaulio turtais nenauja, bet ypač tas, kaip posaulis visiška nepraužuoja bado ir skurdo? Mūsų nusistebėjimai dar labiau pasididima, kada mes pradedame mastyti apie kitus jūsų gadyne milžiniškus turto eikvojimus, kurie ir nupiesia jūsų laikus, kas jie per vienį buvo

Vėl gi, greta kitų tautos nuostolių, stovi dyka viamas triuso ir kapitalo, pasidėkavojant klaudingai nukreipus pramoniją ir nepaliannamai, kruvinai pramonijos karei; šitokie dykavimai jūsų surėdymė, kaip jau aš sakiau, atgabendavo perijodiškus trenkinus, baisingus krizius, kurie lygiai žudydavo išminčius jūsų žmones ir mulkius, lygiai besažiningu pabaldas ir jūrą ankas. Aš čia kalbu apie tuos pramonijos krizius, kurie atskartodavo kas penkių ar dešimties metų pratęgiuose, ardydavo tautiską išdarbiją, griaudavo ne stiprius sunanimus ir paraliziudavo stipresniusios, po kuriai sekė taip vadinami sunkymėčiai, kurie tądavosi ištisus kelelius metus. Tuometinė piniguočiai pamaželiu susirinkdavo savo iš blaškytas spekas, o darbininkai gi mirė badu ir keli riaušės. Paskui vėl ant trumpo laiko lyg užeidavę geri laikai, po kurių ir vėl pagrįdavo krisis su visomis savo pasibaisčiotomis pasekmėmis. Besiplatinant vaizbai, kuri visas tautas jungdavo į bendrybę, tie križiai tapdavo visasvietiniai ir kilnodavosi į visus kraštus, užimdamai vieną šalį po kitai, sryti po sryčiai, padrebindavo išdarbijas, išnerdavo tautų centrus. Juo visas svietas arčiau rišdavosi, juo pasaulio išdarbijos plaukė į tarptautiską vidurkį, ir juo didynango kapitolas tarptautiskoje pramonijoje, tuo tankiau, pradėjo atskartoti siurutės, kol, pagaliaus, paskutinėje devynioliktojo šimtmecio pusėje, dalykai prie to atėjo, kad ant kiekvienų dvejų blogų metų prisiedavo tik vieni geri, ir ta, taip išsiplėtojusios pramonijos sistema gręsė sugriuti, nuosavės sunkybės slėgiama. Po begalinį protavimą jūsų ekonomistai ant galo prieto prie beviltinio išvedimo, kad joki per spėjimai arba aprubėžiamai tų križių toliau jau nera galimi, nes jie buvo taip neatremiami žmonių spėjimis. Tarsi kokios audros, ar saulės karščiai. Pasilikėtasi tas nelaimės, kaip neišventinė piktybę, ir kas kar-tą, joms praslinkus, vėl iš naujo statyti sugriaudėti. Jau gadyne žmonės gerai suprato, kad neįmanoma išdirbijo plaukė į tarptautiską vidurkį, ir tuo didynango kapitolas tarptautiskoje pramonijoje, tuo tankiau, pradėjo atskartoti siurutės, kol, pagaliaus, paskutinėje devynioliktojo šimtmecio pusėje, dalykai prie to atėjo, kad ant kiekvienų dvejų blogų metų prisiedavo tik vieni geri, ir ta, taip išsiplėtojusios pramonijos sistema gręsė sugriuti, nuosavės sunkybės slėgiama. Po begalinį protavimą jūsų ekonomistai ant galo prieto prie beviltinio išvedimo, kad joki per spėjimai arba aprubėžiamai tų križių toliau jau nera galimi, nes jie buvo taip neatremiami žmonių spėjimis. Tarsi kokios audros, ar saulės karščiai. Pasilikėtasi tas nelaimės, kaip neišventinė piktybę, ir kas kar-tą, joms praslinkus, vėl iš naujo statyti sugriaudėti. Jau gadyne žmonės gerai suprato, kad neįmanoma išdirbijo plaukė į tarptautiską vidurkį, ir tuo didynango kapitolas tarptautiskoje pramonijoje, tuo tankiau, pradėjo atskartoti siurutės, kol, pagaliaus, paskutinėje devynioliktojo šimtmecio pusėje, dalykai prie to atėjo, kad ant kiekvienų dvejų blogų metų prisiedavo tik vieni geri, ir ta, taip išsiplėtojusios pramonijos sistema gręsė sugriuti, nuosavės sunkybės slėgiama. Po begalinį protavimą jūsų ekonomistai ant galo prieto prie beviltinio išvedimo, kad joki per spėjimai arba aprubėžiamai tų križių toliau jau nera galimi, nes jie buvo taip neatremiami žmonių spėjimis. Tarsi kokios audros, ar saulės karščiai. Pasilikėtasi tas nelaimės, kaip neišventinė piktybę, ir kas kar-tą, joms praslinkus, vėl iš naujo statyti sugriaudėti. Jau gadyne žmonės gerai suprato, kad neįmanoma išdirbijo plaukė į tarptautiską vidurkį, ir tuo didynango kapitolas tarptautiskoje pramonijoje, tuo tankiau, pradėjo atskartoti siurutės, kol, pagaliaus, paskutinėje devynioliktojo šimtmecio pusėje, dalykai prie to atėjo, kad ant kiekvienų dvejų blogų metų prisiedavo tik vieni geri, ir ta, taip išsiplėtojusios pramonijos sistema gręsė sugriuti, nuosavės sunkybės slėgiama. Po begalinį protavimą jūsų ekonomistai ant galo prieto prie beviltinio išvedimo, kad joki per spėjimai arba aprubėžiamai tų križių toliau jau nera galimi, nes jie buvo taip neatremiami žmonių spėjimis. Tarsi kokios audros, ar saulės karščiai. Pasilikėtasi tas nelaimės, kaip neišventinė piktybę, ir kas kar-tą, joms praslinkus, vėl iš naujo statyti sugriaudėti. Jau gadyne žmonės gerai suprato, kad neįmanoma išdirbijo plaukė į tarptautiską vidurkį, ir tuo didynango kapitolas tarptautiskoje pramonijoje, tuo tankiau, pradėjo atskartoti siurutės, kol, pagaliaus, paskutinėje devynioliktojo šimtmecio pusėje, dalykai prie to atėjo, kad ant kiekvienų dvejų blogų metų prisiedavo tik vieni geri, ir ta, taip išsiplėtojusios pramonijos sistema gręsė sugriuti, nuosavės sunkybės slėgiama. Po begalinį protavimą jūsų ekonomistai ant galo prieto prie beviltinio išvedimo, kad joki per spėjimai arba aprubėžiamai tų križių toliau jau nera galimi, nes jie buvo taip neatremiami žmonių spėjimis. Tarsi kokios audros, ar saulės karščiai. Pasilikėtasi tas nelaimės, kaip neišventinė piktybę, ir kas kar-tą, joms praslinkus, vėl iš naujo statyti sugriaudėti. Jau gadyne žmonės gerai suprato, kad neįmanoma išdirbijo plaukė į tarptautiską vidurkį, ir tuo didynango kapitolas tarptautiskoje pramonijoje, tuo tankiau, pradėjo atskartoti siurutės, kol, pagaliaus, paskutinėje devynioliktojo šimtmecio pusėje, dalykai prie to atėjo, kad ant kiekvienų dvejų blogų metų prisiedavo tik vieni geri, ir ta, taip išsiplėtojusios pramonijos sistema gręsė sugriuti, nuosavės sunkybės slėgiama. Po begalinį protavimą jūsų ekonomistai ant galo prieto prie beviltinio išvedimo, kad joki per spėjimai arba aprubėžiamai tų križių toliau jau nera galimi, nes jie buvo taip neatremiami žmonių spėjimis. Tarsi kokios audros, ar saulės karščiai. Pasilikėtasi tas nelaimės, kaip neišventinė piktybę, ir kas kar-tą, joms praslinkus, vėl iš naujo statyti sugriaudėti. Jau gadyne žmonės gerai suprato, kad neįmanoma išdirbijo plaukė į tarptautiską vidurkį, ir tuo didynango kapitolas tarptautiskoje pramonijoje, tuo tankiau, pradėjo atskartoti siurutės, kol, pagaliaus, paskutinėje devynioliktojo šimtmecio pusėje, dalykai prie to atėjo, kad ant kiekvienų dvejų blogų metų prisiedavo tik vieni geri, ir ta, taip išsiplėtojusios pramonijos sistema gręsė sugriuti, nuosavės sunkybės slėgiama. Po begalinį protavimą jūsų ekonomistai ant galo prieto prie beviltinio išvedimo, kad joki per spėjimai arba aprubėžiamai tų križių toliau jau nera galimi, nes jie buvo taip neatremiami žmonių spėjimis. Tarsi kokios audros, ar saulės karščiai. Pasilikėtasi tas nelaimės, kaip neišventinė piktybę, ir kas kar-tą, joms praslinkus, vėl iš naujo statyti sugriaudėti. Jau gadyne žmonės gerai suprato, kad neįmanoma išdirbijo plaukė į tarptautiską vidurkį, ir tuo didynango kapitolas tarptautiskoje pramonijoje, tuo tankiau, pradėjo atskartoti siurutės, kol, pagaliaus, paskutinėje devynioliktojo šimtmecio pusėje, dalykai prie to atėjo, kad ant kiekvienų dvejų blogų metų prisiedavo tik vieni geri, ir ta, taip išsiplėtojusios pramonijos sistema gręsė sugriuti, nuosavės sunkybės slėgiama. Po begalinį protavimą jūsų ekonomistai ant galo prieto prie beviltinio išvedimo, kad joki per spėjimai arba aprubėžiamai tų križių toliau jau nera galimi, nes jie buvo taip neatremiami žmonių spėjimis. Tarsi kokios audros, ar saulės karščiai. Pasilikėtasi tas nelaimės, kaip neišventinė piktybę, ir kas kar-tą, joms praslinkus, vėl iš naujo statyti sugriaudėti. Jau gadyne žmonės gerai suprato, kad neįmanoma išdirbijo plaukė į tarptautiską vidurkį, ir tuo didynango kapitolas tarptautiskoje pramonijoje, tuo tankiau, pradėjo atskartoti siurutės, kol, pagaliaus, paskutinėje devynioliktojo šimtmecio pusėje, dalykai prie to atėjo, kad ant kiekvienų dvejų blogų metų prisiedavo tik vieni geri, ir ta, taip išsiplėtojusios pramonijos sistema gręsė sugriuti, nuosavės sunkybės slėgiama. Po begalinį protavimą jūsų ekonomistai ant galo prieto prie beviltinio išvedimo, kad joki per spėjimai arba aprubėžiamai tų križių toliau jau nera galimi, nes jie buvo taip neatremiami žmonių spėjimis. Tarsi kokios audros, ar saulės karščiai. Pasilikėtasi tas nelaimės, kaip neišventinė piktybę, ir kas kar-tą, joms praslinkus, vėl iš naujo statyti sugriaudėti. Jau gadyne žmonės gerai suprato, kad neįmanoma išdirbijo plaukė į tarptautiską vidurkį, ir tuo didynango kapitolas tarptautiskoje pramonijoje, tuo tankiau, pradėjo atskartoti siurutės, kol, pagaliaus, paskutinėje devynioliktojo šimtmecio pusėje, dalykai prie to atėjo, kad ant kiekvienų dvejų blogų metų prisiedavo tik vieni geri, ir ta, taip išsiplėtojusios pramonijos sistema gręsė sugriuti, nuosavės sunkybės slėgiama. Po begalinį protavimą jūsų ekonomistai ant galo prieto prie beviltinio išvedimo, kad joki per spėjimai arba aprubėžiamai tų križių toliau jau nera galimi, nes jie buvo taip neatremiami žmonių spėjimis. Tarsi kokios audros, ar saulės karščiai. Pasilikėtasi tas nelaimės, kaip neišventinė piktybę, ir kas kar-tą, joms praslinkus, vėl iš naujo statyti sugriaudėti. Jau gadyne žmonės gerai suprato, kad neįmanoma išdirbijo plaukė į tarptautiską vidurkį, ir tuo didynango kapitolas tarptautiskoje pramonijoje, tuo tankiau, pradėjo atskartoti siurutės, kol, pagaliaus, paskutinėje devynioliktojo šimtmecio pusėje, dalykai prie to atėjo, kad ant kiekvienų dvejų blogų metų prisiedavo tik vieni geri, ir ta, taip išsiplėtojusios pramonijos sistema gręsė sugriuti, nuosavės sunkybės slėgiama. Po begalinį protavimą jūsų ekonomistai ant galo prieto prie beviltinio išvedimo, kad joki per spėjimai arba aprubėžiamai tų križių toliau jau nera galimi, nes jie buvo taip neatremiami žmonių spėjimis. Tarsi kokios audros, ar saulės karščiai. Pasilikėtasi tas nelaimės, kaip neišventinė piktybę, ir kas kar-tą, joms praslinkus, vėl iš naujo statyti sugriaudėti. Jau gadyne žmonės gerai suprato, kad neįmanoma išdirbijo plaukė į tarptautiską vidurkį, ir tuo didynango kapitolas tarptautiskoje pramonijoje, tuo tankiau, pradėjo atskartoti siurutės, kol, pagaliaus, paskutinėje devynioliktojo šimtmecio pusėje, dalykai prie to atėjo, kad ant kiekvienų dvejų blogų metų prisiedavo tik vieni geri, ir ta, taip išsiplėtojusios pramonijos sistema gręsė sugriuti, nuosavės sunkybės slėgiama. Po begalinį protavimą jūsų ekonomistai ant galo prieto prie beviltinio išvedimo, kad joki per spėjimai arba aprubėžiamai tų križių toliau jau nera galimi, nes jie buvo taip neatremiami žmonių spėjimis. Tarsi kokios audros, ar saulės karščiai. Pasilikėtasi tas nelaimės, kaip neišventinė piktybę, ir kas kar-tą, joms praslinkus, vėl iš naujo statyti sugriaudėti. Jau gadyne žmonės gerai suprato, kad neįmanoma išdirbijo plaukė į tarptautiską vidurkį, ir tuo didynango kapitolas tarptautiskoje pramonijoje, tuo tankiau, pradėjo atskartoti siurutės, kol, pagaliaus, paskutinėje devynioliktojo šimtmecio pusėje, dalykai prie to atėjo, kad ant kiekvienų dvejų blogų metų prisiedavo tik vieni geri, ir ta, taip išsiplėtojusios pramonijos sistema gręsė sugriuti, nuosavės sunkybės slėgiama. Po begalinį protavimą jūsų ekonomistai ant galo prieto prie beviltinio išvedimo, kad joki per spėjimai arba aprubėžiamai tų križių toliau jau nera galimi, nes jie buvo taip neatremiami žmonių spėjimis. Tarsi kokios audros, ar saulės karščiai. Pasilikėtasi tas nelaimės, kaip neišventinė piktybę, ir kas kar-tą, joms praslinkus, vėl iš naujo statyti sugriaudėti. Jau gadyne žmonės gerai suprato, kad neįmanoma išdirbijo plaukė į tarptautiską vidurkį, ir tuo didynango kapitolas tarptautiskoje pramonijoje, tuo tankiau, pradėjo atskartoti siurutės, kol, pagaliaus, paskutinėje devynioliktojo šimtmecio pusėje, dalykai prie to atėjo, kad ant kiekvienų dvejų blogų metų prisiedavo tik vieni geri, ir ta, taip išsiplėtojusios pramonijos sistema gręsė sugriuti, nuosavės sunkybės slėgiama. Po begalinį protavimą jūsų ekonomistai ant galo prieto prie beviltinio išvedimo, kad joki per spėjimai arba aprubėžiamai tų križių toliau jau nera galimi, nes jie buvo taip neatremiami žmonių spėjimis. Tarsi kokios audros, ar saulės karščiai. Pasilikėtasi tas nelaimės, kaip neišventinė piktybę, ir kas kar-tą, joms praslinkus, vėl iš naujo statyti sugriaudėti. Jau gadyne žmonės gerai suprato, kad neįmanoma išdirbijo plaukė į tarptautiską vidurkį, ir tuo didynango kapitolas tarptautiskoje pramonijoje, tuo tankiau, pradėjo atskartoti siurutės, kol, pagaliaus, paskutinėje devynioliktojo šimtmecio pusėje, dalykai prie to atėjo, kad ant kiekvienų dvejų blogų metų prisiedavo tik vieni geri, ir ta, taip išsiplėtojusios pramonijos sistema gręsė sugriuti, nuosavės sunkybės slėgiama. Po begalinį protavimą jūsų ekonomistai ant galo prieto prie beviltinio išvedimo, kad joki per spėjimai arba aprubėžiamai tų križių toliau jau nera galimi, nes jie buvo taip neatremiami žmonių spėjimis. Tarsi kokios audros, ar saulės karščiai. Pasilikėtasi tas nelaimės, kaip neišventinė piktybę, ir kas kar-tą, joms praslinkus, vėl iš naujo statyti sugriaudėti. Jau gadyne žmonės gerai suprato, kad neįmanoma išdirbijo plaukė į tarptautiską vidurkį, ir tuo didynango kapitolas tarptautiskoje pramonijoje, tuo tankiau, pradėjo atskartoti siurutės, kol, pagaliaus, paskutinėje devynioliktojo šimtmecio pusėje, dalykai prie to atėjo, kad ant kiekvienų dvejų blogų metų prisiedavo tik vieni geri, ir ta, taip išsiplėtojusios pramonijos sistema gręsė sugriuti, nuosavės sunkybės slėgiama. Po begalinį protavimą jūsų ekonomistai ant galo prieto prie beviltinio išvedimo, kad joki per spėjimai arba aprubėžiamai tų križių toliau jau nera galimi, nes jie buvo taip neatremiami žmonių spėjimis. Tarsi kokios audros, ar saulės karščiai. Pasilikėtasi tas nelaimės, kaip neišventinė piktybę, ir kas kar-tą, joms praslinkus, vėl iš naujo statyti sugriaudėti. Jau gadyne žmonės gerai suprato, kad neįmanoma išdirbijo plaukė į tarptautiską vidurkį, ir tuo didynango kapitolas tarptautiskoje pramonijoje, tuo tankiau, pradėjo atskartoti siurutės, kol, pagaliaus, paskutinėje devynioliktojo šimtmecio pusėje, dalykai prie to atėjo, kad ant kiekvienų dvejų blogų metų prisiedavo tik vieni geri, ir ta, taip išsiplėtojusios pramonijos sistema gręsė sugriuti, nuosavės sunkybės slėgiama. Po begalinį protavimą jūsų ekonomistai ant galo prieto prie beviltinio išvedimo, kad joki per spėjimai arba aprubėžiamai tų križių toliau jau nera galimi, nes jie buvo taip neatremiami žmonių spėjimis. Tarsi kokios audros, ar saulės karščiai. Pasilikėtasi tas nelaimės, kaip neišventinė piktybę, ir kas kar-tą, joms praslinkus, vėl iš naujo statyti sugriaudėti. Jau gadyne žmonės gerai suprato, kad neįmanoma išdirbijo plaukė į tarptautiską vidurkį, ir tuo didynango kapitolas tarptautiskoje pramonijoje, tuo tankiau, pradėjo atskartoti siurutės, kol, pagaliaus, paskutinėje devynioliktojo šimtmecio pusėje, dalykai prie to atėjo, kad ant kiekvienų dvejų blogų

Is Lietuvos.

Kunigams laikraštis. Seinuose pradėjo eiti naujas menešinis laikraštis „Vadovas“. Jis esas skiriamas kunigams. Kokia jojo bus užduotis, gal pasiodys tolesniuose leidimuo se. Pirmas numeris — labai margas ir maža tēra pamokiniu mūnigams, kaip prie Lietuvos žmonių reikalų savo pašaukimą pritaikinti. O labai reikėtų mūsų dvasiškus vadovus pavedet iš konservatizmo ir valdžiai pataikavimo raistui!..

Da vel atgal mūsų kunigėliai! „Viltis“ 99. N. nusiskundzia ant atgaleiviu kungių. Vienas tų atgaleiviu kungas V. parašėskaudų redakcijon laiškā, kuriamoatsizadas „Vilti“ (klerikalų organa) remti ir grasinę net savo pajus nebe mokėti, už rašymą apie kungių negerus darbus. „Viltis“ bando panašius kunigus per tikrinti, kad tiktais negeri darbai bijo šviesos... Piktū darbų veikėjus — sako „Viltis“ — turime prašalinti iš savo tarpo (o teroras!). Ar pasi sekas „Vilčiai“ ta atsiekti, ne galima įspet. Mat Lietuvos kunigija vis da tebesiskaito niekuom neįtarantu, nei gitinčiu klaidas luomu.

Apie Tolstoju cit—it! Laikins spaudos komitetas išsiuntinejo visoms Vilniaus laikraščių redakcijoms šioki aplink raisti: „Kai-kuriuos laikraščius valdžia jau būdė už perspauzdinimą grafo Tolstojo straipsnio apie mirties bausme („Ilgiau aš jau ne'steniu tylę“). Delto ir dabar prie 80-metinių Tolstojo suktuvinių komitetas tamistas perspėja, jog už panašius straipsnius busite teismanas patraukta!

Cit-it apie Tolstoju, cit-it apie viską — tokia tai politika gržta Rusijoje. Klau simas, ar ilgai žmonės i tą nuolanką tylejimą loš?..

Sekkite šventą Zitą! „Vil. Žinių“ korespondentas juokinai aprašo apie Kauno „Sv. Zitos tarnaičių draugiją“. Čia mat daug žada istojančiomis: mokysiai siuti, skalbtis, aftavoti, virti, rašti, susirgusioms pagelbą, sveikoms — darbą Tuomtarpu eina viskas atbulai: nei rašto, nei kitų dalyku nemokina, nes nėša laiko: kungių, draugijos vadovai, visa laiką praleidžia išklausinėda mi skundą ant kita-kitos ir pabarinedami kaltasias. Su sirgusių niekas nepamato, apart Dievo, o darbą gauna tik „laizarakės“, kurios šioius ar tokius kyšius draugių vadovams išlėgia. Taniusiai vargingosioms tarnai tems kunigai nurodą šv. Zitos gyvenimą, kuri visuomet buvusi kantri, nuolanki, taip kad ilgai net šventa tapusi.

Juk ko daugiau ir bereikia!

Graži lenkų kalba. „Vil. Žinioms“ perduoda Nemakščių (Kauno gub.) korespondentas pavyzdi, kaip daugelis tenukščių ukininkų ir dvarininkų poniskumu didžiudamas „lenkiškai“ šneka. Štai kaip: „Jak dzis audra paskudzis! Tam

na stole samardalet plepetuje, perdyku ly kregi: pojekalim do kosciola, wszystkie żurnale zapalone, ksiądz z fistulą na głowie, z pasternakiem w renku cylindrovał msza, a panny w lewatywy obrawszysie — dyri spiewali, a klawicymby jak głośno grali“...

Laikykitės pilvus, kad ne plystu iš juoko!

Lietuvių keliauninkai iš Rymo sugržo rugs. 11 d. i Vilniu. Pripasakojo apie Rymą kalmus. Popiežius daves kiekvienam žiedą pabūčiut, sklausęs lietuvių maldininkų ilga ir nužemintą prakalbą, kuria lotiniškai pasakęs vadus, kungas. Narijauskas. Po piežius, ant to atsakydamas, dėkavojęs už lietuvių prisirišimą prie Rymo, etc. Apie sunkias Lietuvos salygas, apie persekojimą tikėjimo ir laisvęs per rusų valdžią, maldininkai niekuom popiežiui neprastaré. Gal instinktiškai prasti davatkėles atjaučia, kad Rymo valdonui prieš Petrapilės valdoną, skusties visai bereikalinga..

V-tis.

Marijampole Suv. g. (Iš trauka iš laiško):... Labai griaudinuosi, kad važiavau iš Amerikos, nežinau dabar kaip ir pradėsiu gyvent ir už konstitversi. Pirmutinis dalykas, kuri parvažiavęs tėvyneje pastebėjau, tai — bausės žmonių suvargimas; visi suėsti rupescių, kad net manė baimė apėmė. Rodosi, kad prie jų kaulų ir skura prikepusi. Mano amžiaus vyrukai, išrodo kaip kokiu 50 metų — upliukę, prazilię. Tai prie kovargas ir rupescių žmones privare! Ukininko padėjimą anaipolt negaliama sulgynt nei su prasčiausiu amerikiečio darbininko. Mokesčiai apkrautas iš visų šonų: už arkli moka po 8 kap., už karvę — 7 kap., už kiaulę — 3 kap., už avj — 1 kap. O kur visokios akčiés ir mokesčiai už lauką!

Ta duonele, kad pamatyti — negali nei dantų soleist. O ir tos pačios dar trumpa. Apie mėsa ir kitus smalstumynus, tai zinot patis, kad nera kas ir minet — tik pasižiūrėjimi ir pamislijuim gali bui sotus.

Jau antra savaitę, kaip parvažiavau, o valgyt da beveik visiškai negaliu. Kol priprasiu prie valgio, tai ir aš pasidarysiu gyvas numirėlis, kaip ir tie žmonės, tarp kurių gyvenu. Gal tada bus gardu ir valgyt!..

Kaslink laisvęs, tai ji dabar lyg jau butų didesnė, kaip pirmiai buvo. Laikraščių žmonės gauna pondus iš visų kraštų, o daugiausia iš Amerikos. Kiti da gi nei nežino, nuo kokie laikraščiai pareina. Bet jų stabdymo jau nera.

Valsčiuose nutarimus per sueigas rašo greta rusiškai ir lietuviškai. Išvairios valsčiaus blankos yra spauzdinamos lietuviškai. Vienok Petrapilės valdžia ant viso Lietuvos valsčių gyvenimo turi neaprūbiuoti valią. Karės stovis tebera da nenuimtas. Su žmonėmis elgiasi, kaip nori. Tiesa, kazu kų jau nematyti. Užtai ant kiekvieno pažangesnio žmo-

gaus knibžda po koki tuziną šnipu. Ypač seka parkeliausius iš kitų kraštų. Kas blogiausia, kad iš tų pacių žmonių atsiranda ir šnipai.

Aš rubežių perėjau viešai, su konsuliu raštu; tik ant ta možnės užsimokėjau 3 rublius — ir viskas; daugiau nieko neklauso iki namų.

Jusų P. K.

Kaunas. Dėlei L. Tolstojaus jubilejaus. Iš Kauno nusiusta dar šios telegramos: skaitymo mylėtojų draugijos, dailės mylėtojų draugijos, „Severo-Zapadnij Telegraf“ redakcijos, „Dainos“ draugijos vakaras, skiriamas L. Tolstoju nevyko.

„Viln. Žin.“

Nauji raštai.

*Pasaka apie Adomą ir Jie-
vą.* Priedas prie sulyginamo-
sios mytologijos. Paul Lafar-
gue. Pagal vokišką lietuviš-
kai suraše P. Miškinis. Chi-
cago, Ill. 1908. Pusl. 31.

*Labdarybė pirmiaus ir da-
bar.* P. Lafargue. Vertė M.
N.—nas. Chicago, Ill. 1908.
Pusl. 36.

Airija. Lapai iš istorijos
Airijos. Paraše A. Janulaitis.
Chicago, Ill. 1908. Pusl. 53.

Pragaro Atgijimas. L. Tol-
stoi. Vertė Z. A. Chicago, Ill.
1908. Pusl. 22.

Pietro Caruso. Vieno veik-
smo drama. R. Bracco. Ver-
tė K. Puida. Chicago, Ill.
1908. Pusl. 32.

Visos augščiau minėtos kny-
gutes prisiusta iš „Lietuvos“
redakecijos.

Mūsų žingunė.

Pranas Bakutis — „Lietu-
viška Komuna“ (feljetonas).
Z. A. — „Mūsų pratėvis iš
vandens“, „Pratėvis žuvis“.
„Socijalistai ir socijaldemokra-
tai“. P. Kaušius — „Ypati
augštėsne už idėją“ (feljeton-
nis). J. Naujokas — „Morali-
stų veidmainybė“.

Krasos dézutė.

Ilgunui. Piešinėlis „Išga-
nymo pasekmės“ tebeguli ra-
tų dézutėje. Regis apie tai
buvo Tamistai laišku pranešta
kad laikraštyje spaudint nega-
lime, nes — perilgas. Mės ma-
nėme busiant galimų atskirai
atspauzdint. Praneškite, ar
laikyties, iki galesime spaust,
ar grąžint.

Pajieškojimai.
Pajieškau Branislovą Bal'rusaičio
4 metų kaip Amerikoje, atvaziavę-
si Anglijos paeina iš Lietuvos Su-
valkų gub. Jis pats ar kas kitas
teiksites duot ziniai ant šio adresu:

Antanas Wosaitis.
8 Fairkalme Rood West Croidon
Englan.

Pajieškau savo giminaicių dėdes
Adomo Cihanavičiaus, tetos Martos
Cihanavičiutei ir puseseres Onos
Dzilbiutes. Jis paeina iš Suvalkų
gub. Kalvarijos pav. Alitos parapi-
jos, kaimo Radziunių. Jie patis ar
kas kitas prasūt išsiaukti ant šio
adresu:

Waclawas Zalansnas,
P. O. Box 552 Baldwinsville, Mass.

Telephone 2279 Greenpoint
DAKTARAS

A. Zajączkowski
Buvęs virsininkas ligoninėje po vardu
„Jezus Kudikas“, Varšavos,
108 So. 2-nd ir Berry st. Brooklyn, N.Y.

Valandos:
uo 9-10 rytę, 1-2 po piet, 6-8 vakare.

Reikalavimas.

Reikalinga mergina lietuvaite: 5
pedų augščio, 36 colių storio per
krutinę; 23 — per liemenę, bet lie-
muo neilgesnis kaip 15 colių; ze-
mias liemenė (per klubus) 42 colių;
pusetinai apsipazinus su angli-
ška kalba, mokanti siuti moteriškas
drapaus, arba turinti norą mokintis.
Kreiptis po adresu:

P. Šertvilis,
372 Bedford ave.; Brooklyn, N.Y.

ANT PARDAVIMO.

Dubeltėvos gyvenimui stubos ant
Chorch str., Plymouth. Lotas turi
50 per 150 pedų, puiki vieta dėl gy-
venimo, gražus sodas, visokių vai-
singų medžių.

Dasisinot pas John Hanraham,
178 Nesbit str. Plymouth, Pa.

22 10c

Augis darbininku judėjimo Lietuvoje.

Si knygely aprašo darbininkų judėjimą
ir visokius sukilimus. Naudinga pers-
kaityti kiekvienam. Paraše A. Lietuvos
ir N. N. Plymouth, Pa., 1900, p. 58 15c

Apuko Sapnai. Čionai rinkinėlis

su paveikslėlių iš gyvenimo: Laipsniai,

Po mirties. Ketasprandas. Paraše juos

gabus feljeton rašės Šilurus. Jo pa-

veikslėliai aštriai siekė visus opiau-

sus gyvenimo apsireiškimus. Vietinis

reikia verti vietomis iukčias. Paraša

labai aiškioje kalboje, kad ir mažai mo-

kantis lengvai skaityti. Brooklyn, N.Y.

pusl. 22 15c

Eglė Žalčių Karalienė. Dramatis pen-

kiuse apsireiškimo. Paraša iš

miologiško senovės lietuvių padavimo.

Ševas Aleksandras Fromas (Gužutis).

Antra laida. Plymouth, Pa., 1906, pusl.

56 15c

Grynoji Genavaitės. Pamokinti

ir labai sujudinanti apysaka iš senovės

lyčių. Antra laida. Plymouth, Pa., 1906,

pusl. 225 50c

Girtuoklis Adygos. Antra laida. Bro-

oklyn, N.Y., 1908, pusl. 16 10c

Gudri Našė. Juokažių dvjės vei-

kmės. Paimta iš tikro atskiromis Lie-

tuvos. Šita knygutė persta gana juo-

kingojo formo, kaip viena ukininkė na-

siė savo gedrumu gavo gerg jaunikį ir

kaip iš paskul įsėjo. Labai lengva per-

statyti teatr mylėtojams. Paraše Alek-

sandras Fromas (Gužutis). Antra laida. Plymouth, N.Y., 1908, pusl. 16 10c

Idėja ant mėlyno. Apysaka mūsų

dienu. Aukaitėja broliams lietuviams.

Muste Plymouth, Pa., 1900, pusl. 54 10c

Istorija apie gražią Karčiojo iš

atsikūrimo atsikūrimo. Antra laida. Ply-

mouth, Pa., 1901, pusl. 32 10c

Isgriovimas Kanno Pililes (1352 m.).

Dramatis keturiuoje apsireiškimo.

Ir Lietuvos deju. Paraše Aleksandras

Fromas (Gužutis). Antra laida. Ply-

mouth, Pa., 1906, pusl. 85 20c

Is budelio kalavijo i Kajimais. Dvi

apysakos. Paraše M. Cermėda. Vertė V.

Stagoras. Plymouth, Pa., 1894, p. 256 50c

Mihai, pasakos ir legendos žemaičiai. Surinkti ir išleisti per Dr. Edm. Veenstedta, vyresnij senovinės kalbos mokytoja prie Nikalojaus gimnazijos Liepojuje (Kurše). Yra tai akyviausios ir juokingiausios senovinės pasakos apie visokius stebuklus ir prajovus, apie darbus genj ir piktų dvasias, apie Lumes, Laimes, Raganas, Vilkovalas ir t. Lietuviškai išgulė J. Šliupas M. D. Plymouth, Pa., 1897, pusl. 190 ... 50c

Musų dieles. Per ką Lietuviai įrečia ir kas vardinė lietuvius. Parašė Žmogus. Plymouth, Pa., 1901, pusl. 31 ... 10c

Moksloinė Tvardaučius. Apsaka iš žmonių adavimų, kaip Tvardaučio tėvai užpuole žmogžudžiai ir kas iš to išėjo. Lenkiškai paraše J. I. Kraszewski. Lietuviškai išgulė F. M. Dvi dalys. Plymouth, Pa., 1905 pusl. 174 ... 50c

Parsidavimas ir Pelnas. Iš prietinkinės Lietuvos, Pagal A. Swietochowskį. Kaip vienas lietuvių atėjęs iš Did. Lietuvos atsidave vokiečiams, net pardardę iš tikėjimo permaininge ir paskui išvarę jį. Paraše Žmogus. Plymouth, Pa., 1901 ... 10c

Pasikalbėjimai apie dangų ir žemę. Labai akyva knygelė, su 15 paveikslėliais. Vertė iš svetinės kalbos, P. A. Plymouth, Pa., pusl. 81 ... 25c

Palemonas ir Girkdūta. Apsaka eilėse, iš senovės gyvenimo pagal žmonių pasakų, savo žmogžudžiu ir savo fantažijos. Paraše M. D. S. Plymouth, Pa., 1904, pusl. 72 ... 25c

Puota—Nuskintas žiedas. Vaiždeliai iš gyvenimo. Da labai puikus apskaitymai. Paraše Bijunas. Plymouth, Pa., 1902, pusl. 32 ... 10c

Pagieža—Jurgis Durnellis. Dvi labai puikios apysakos iš gyvenimo. Kiekvienam priimtiniams pasiskaityt. Lenkiškai paraše Brolis. Lietuviškai išgulė Vinčas Kudirka. Plymouth, Pa., 1902, pusl. 90 ... 25c

Popierios Gromatomos raštai. Gaunama visokio skyriaus, su malonioms dainėmis ir visokiam aprašymais tuzinas pauskartais ... 25c

Sausio Devinta. Šitoje knygutėje yra plačiai aprašyta apie Petrapilio darbininkų sukilimą arba „Raudonajį Nedošenį“; kaip išbandeję minios čia maldauti nuo caro darbo ar duonos, o jis išsiuntė kariumenį ir tukstančius išžude. Gana lengvas ir graudus pasakojimas. Paraše Maksim Gorky. Vertė F. M. Brooklyn, N. Y. 1908, pusl. 40 ... 10c

Užstatančių ant to gera! Arba apimisiliam apie keturis daiktus paskutinius, skaitymas grandus ir juokingas. Lenkiškai paraše J. V. Nera. Lietuviškon kaičion versta. Plymouth, Pa. 1886 pusl. 150 ... 15c

Vilius Tell. Drama penkinose aktuose. Yra tai geriausias veiklas, parasytas garsaus vokiško poeto Schiller. Dramatiškoj formoj, parašyta čia kova už neprigimybę šveicarių po Austrijos jungu; darbų ūčiarjų patriotų, tarp kurių svarbiausiu buvo Vilius Tell. Lietuviškon vertė Vincas Kapsas, Plymouth Pa. 1899, pusl. 152 ... 30c

Vargdieniai. Apsaka iš tikru atsitykimų penktos ir šestos dešimties 19-tojo šimtmecio. Su autoriaus paveikslu. Šioje knygelyje aprašo apie baudžiavos laikus Lietuvoje, kaičiau ponai žmones plakė apie Lietuvos ubagų gyvenimą ir jų putatas, apie žydi gudrybes ir t. Ši knygelė didė akyva, vietomis juokinga, o vistomis iudina. Paraše Aleksandras Fromas (Gužutis). Plymouth, Pa. 1906, pusl. 187 ... 50c

Valkata. Gražus paveikslėlis, paimitas iš kaimo mergaičių gyvenimo. Kaip mergaitė tėvo prakaita, išejo į miestus, pateko į sužadziojotų nagus, prazudė savo gyvenimą ir pati nusižude. Pamokinimasis tevams. Iš latviško vertė J. Pleikinis. Brooklyn, N. Y. 1908 ... 10c

Vytauto Prisieka. Paveikslas reiškia,

ta valanda, kada kryžiai igriebė 16-tą balandžio 1362 mete Kauno pilį. Tolyje, anapus Nemuno, veržiasi liepsnos ir dumai nus gaisruojančių druvietes gruves. Aplink jį susitelkė tėvunai, vyciai ir vaidiučiai. Vytautas gime 1344 m., mirė 1430 m.; paveikslas perstato iš 18 metų jaunučio; vienpatavano nuo 1392 iki 1430 m. Iš keturių tukstančių apgyvėnuojant Kauno pilies išliko gyvi tik 36 vyrų. Vytautas išpildė savo prisieką 15 liepos 1410 m. ant Žalgirės ir Eglekalnio laukų, pagal 40 tukstančių kryžių sudidžiuojančią Mistru. Paveikslas dido padėtis 27x21. Preke ... 35c

„Vienybė Lietuvninkų“. Rankius, galima gauti nuo išleidimo 1890 metų iki 1899, knygos formoje. Preke ... \$2.00

Nuo 1899 metų iki 1903 ... \$3.00

Nuo 1903 metų iki 1908 ... \$2.50

Šitas paminėtas laikraštis, arba rankius kuris yra nuo seniai surinktas ir užlaikomas, tame galima rast visokijų skaitymą, apie kai tik panorės tai jame rasi, kurie malonit turėtai ilgiai nelaukit.

Žemini Dulkės. Apsaka iš mylu gaudynės Lietuvos. Paraše M. Radzevicius. Su autoreių paveikslu. Plymouth, Pa., 1901, pusl. 226 ... 50c

Ženynas Paikis Mike. Kaip jam nemetai su ženyno atsitiuko. Iš lenkiškos kalbos vertė V. K. Plymouth, Pa., 1896, pusl. 10 (djideliu formato) ... 10c

Zmogus. J. Akuratero apysaka. Iš latviško vertė J. Baniulis. Plymouth, Pa., 1907, pusl. 40 ... 15c

J. J. Pauksztis ir K. Brazys,

120-124 Grand st. 224 E. Main st.

Brooklyn, N. Y. Plymouth, Pa.

Nauji Tautiški Paveikslai

Nauji atspausdinti, labai gražūs. 1. Didis Lietuvos Kunigaikštis Vytautas. 2. Didis Lietuvos Kunigaikštis Keistutis. 3. Didis Lietuvos Kunigaikštis Algirdas. 4. Didis Lietuvos Kunigaikštis Gedeminas.

Paveikslų miera 22x28 colių. Preke 35c. kožnas.

Paveikslas revoliucijos Lietuvos, didumas 22x28. Preke \$1.00. Lietuvos mapa, didumas 8x11. 5c Pinigus prisiūdamas adresuok:

J. J. PAUKSZTIS & CO.
24 E. Main st. PLYMOUTH, PA.

VISI

Nauji skaitytojai, kurie užsirašys „Vienybė Lietuvninkų“ gaus priedų knygų už \$1.15, pagal pasirinkimą iš katalogo, kuri prisiūrė vienems dovanai.

P. Mikolainis,
Box 62. New York.

Daktaras Tiesu, Julian Czupka.
Adwokatas ir Notary/Public.

Ofisai: 3 N. Main st. Wilkes-Barre, Pa., kasdien.

First National Bank, Olyphant, Pa. Panedėliais ir Ketv. nuo 6 iki 7 vak.

Užsienių provomis Wilkes-Barre ir Scranton ir teipgi pas skvairas, pa iudyjimus (dovierastis) išrupinu Rostoj ir Lietuvos,

Tel. 2334 Greenpoint.
PUIKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS
pas PETRA A. DRAUGELI.

Skanus alus, gardi ariekla, elius, visokis vynas, kvepenti cigarai, ir pulkys užkandžiai. Salė dėl mitingų ir veselių. Nepamirškit šios atsakančiausios vietas, o busit užganėdinti.

73 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y.
Palei Wythe Ave.

„Lietuvos Ukininkas“.

Laikraštis skiriamas darbo žmonėms, eina kartą per savaitę, iš Vilniaus, Lietuvos.

„Lietuvos Ukininke“ rašoma apie ižymiausius Lietuvos reikalus, apie žemės valdymą, apie valstiaus monyklas ir žmonių laisvę, apie vyriausybės darbus ir politiku ir tt.

J. ir K. BROLIUS ABRAČIŪS,
293 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

Lietuvių Moterų Progresyviško Susivienijimo Komiteto Adressai:

Sekretorė—K. A. Gilbaitienė,

ZMIJECZNIK

SUDIEBU IR TEISYBE

NUEISI.

TOLEUSA

NUESI

